

същала престъпна и не толкозь пристойна слабость къмъ другого И тъй сичко огиваше пожеланіето на Арбака въ тъзи минута, и сичко са стичаше за да приготви страшна бура на главата на Главка.

ГЛАВА 11.

Недія играе роля на вѣщица.

Шомъ Недія разумѣ че египтянишътъ не са върнѣ при нея, какъто са обѣща, и като помисли че цѣлы часове вече са намѣрва въ мѣкти на неизвѣстността, която ставаше еще понесносна и отъ слѣпотата ѝ, ти наченѣ да пипа стѣнитѣ на затвора си за да намѣри нѣкой походъ, но тя намѣри само вратата и тѣхъ добрѣ заключени; тогасъ тя извѣска силно подбуждана отъ голѣмoto напряганье на душевното ѝ вълнуваніе и еще повече мѫчена отъ едно тайно неспокойствіе.

— Е? Е? какъвъ е този шумъ, моя мила? рече робътъ стражъ като отвори вратата. Да не та е охапалъ нѣкой скорпий, или мыслишъ че мѣлченето докарва смърть, че и ный какъто Зевсъ когато е билъ дѣте, имамъ нужда да са отървемъ отъ виковетѣ ти?

— Да е господаретъ ти? зѣщо са намѣрвамъ азъ тукъ въ тъзи клѣтка? азъ искамъ да подыша чистъ въздухъ, искамъ да излѣж отъ тукъ.

— Да излѣжешъ? не е толкось лесно, любезна моя, ты непознавашъ еще Арбака, ти не знаешъ че неговата воля е царска заповѣдъ. Той заповѣда да бѫдишъ затворена въ тъзи клѣтка, и заради, туй ти си запрѣна, а азъ твой стражъ; бѫди прочеен спокойна, и на място свободенъ и чистъ въздухъ, искай по добрѣ храна и вино, туй можъ да ти дамъ колкото искашъ.

— О, богове! извѣска момичето като си увила че силно рѣщѣтѣ; че защо ли да са намѣрвамъ въ този затворъ? каква ли нужда има великиятъ Арбакъ като отъ мене червей?

— Туй, ей богу, азъ не знамъ, може да иска да направи удоволствиѣ на новата ти господарка която отъ вчера са намѣрва въ този домъ.

— Какъ? Іона е тута?

— Да, горката! страхъ ма е че тя не са е благодарила дѣто е бѣла доведена тута, но Арбакъ, тако ми храма на Понидевка, има